

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Idem Principes summos sensisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

sunt ad sponsi aduentum. *Vigilate itaque, ait Dominus, quia nescitis diem, neque horam.* Et hoc quidem facere Sanctos non est inexpectatum. Matth 25. 13.

Magis mirum est, apud profanos eandem Mortis memoriam viguisse. Refert Cuiusdam, Orientis Imperatores, pro regio ornamento, solitos sinistra in manu textile ferre aureum, in quo inclusus aggestusque pulvis continebatur, non alia de causa, quam vt præclaro hoc documento testarentur, habenas Imperij ab eo teneri cum laude, qui mortis recordationem, pulveris gestati aspectu identidem renouaret; eumque dignum esse, qui imperaret, cui pulvis ac cinis esset pro sceptro. Similem barbarorum haudquaquam barbarum morem recenset Ioannes Boderus de Tartaris, apud quos ea ipsa die, qua Princeps suscipit imperij habenas, solenni quoque ritu mortis memoria inducitur; quasi non aliunde, quam ex consideratione mortis, gradus fieri debeat ad supremi fastigium dominatus. Siquidem prius, quam coronetur Imperator, super rudi gausape nigri coloris, circumstantibus proceribus regni, pulla veste indutis, in morem jacentis cadaveris stratus solem iubetur respicere: vel quia mores sceptro & purpura dignos, alio præceptore facilius percipi posse minimè credunt, quam hominum patre; vel certè, quia ad pompam regis magnificentis quemquam, regio licet sanguine clarum, euchi putant nulla ratione posse, nisi præconcepta animo mortis recordatione, quæ quasi ad regale solio manu ducat. Neque aliò respicit stупpa, in consecratione Summi Pontificis, accensa, & momento relucens, rursusque euanescens, qua subitam flammam jacente clamatur: SIC TRANSIT GLORIA MVNDI. Frænum honoris est humilitas, humilitatis mater est memoria mortis. Neque humilitatis tantum, sed etiam poenitentis, & ferè omnium virtutum reliquarum. Nam & castitatem tuetur. In vitis Patrum: *Frater quidam dixit seni: Quid facio, quia occidit me sordida cogitatio? Dicit ei senex: Mulier quando vult ab lactare filium suum, amarum aliquid superungit vberibus suis; & cum venerit infans, ex consuetudine sugere lac, sentiens amaritudinem refugit. Mitte ergo & tu in cogitatione tua amaritudinem. Dicit ei frater: Quæ est amaritudo, quam debeam mittere? Dixit ei senex: Cogitationem*

PPP

mortis

IV.

Ioan. Boder.
lib. 1. dict.
memor. vir,
illustr. 1.

Heribert.
Rosveyd. 15.
de vitis PP.
libel. 5. n. 30.

482 Cap. XLIII. *Veram Philosophiam esse, meditationem mortis, mortis & tormentorum, quæ in saculo futuro peccatoribus preparantur.* Ex huius ergo sententia senis, contra corruptionem carnis, remedium est meditatio corruptionis. Cur enim animam immortalem obijciamus tormentis numquam desuturis, propter corpus morte periturum? Nonnè hoc est, ærea, immò lutea, aureis permutare?

V.

Gen. 3. 4.

Hugo de clauistro aniz. lib. 2.

S. Ioan. Damascen. de Barlaam & Iosaphat. c. 3. § 1.
Hoc Tom. 4. cap. 2. §. 2.

Ob hanc igitur tam vtilem mortis memoriam diuinæ bonitatis prouidentia vbique mortis nostræ monumenta collocauit. Quantum enim & Mundus nos decipiens, & diabolus nos seducens, qui initio hac fraude Euam fefellit, eum diceret: *Nequaquam morte moriemini*; & denique caro blandiens laborant, ne ad finem vitæ aspiciamus: ita vicissim Deus, & bonus Angelus, & sapiens intellectus, nobis ingerunt fragilitatis & mortalitatis nostræ recordationem. Neque omni cura ac sollicitudine hostes nostræ salutis satis cauere possunt, vt mortis indicium nullum intelligamus. *Tres sunt nuntij mortis*, ait Hugo: *Casus, Infirmetas, Senectus. Casus dubia, Infirmetas graua, Senectus certa denuntiat. Casus nuntiat mortem latentem; Infirmetas apparentem; Senectus presentem. Ex hac incertitudine mortis, timor; Ex grauitate dolor; Ex certitudine senectutis, non obstinatio, sed humilitas, & afflictio sequi debet.* Abenner rex Indiarum quantum laborauit, ne quis talis nuntius filio suo in oculos veniret; & tamen Angeli custodis solertiam impedire non potuit, quin tales nuntios ad eum perduceret? S. Damascenum audiamus, iam alibi nobis ex parte citatum; qui, postquam narrauit, regi illi Indiarum natum insignem filium, quæ Iosaphat appellârit; cui futura quinquaginta circiter annos Chaldæi, è siderum positura, interq; eos vnus ex horoscopo infantis, etiam Christianum fore, prædixerint, hæc addidit: *Rex autem, vt hæc intellexit, eiusmodi nuntium grauitate ac molesto animo excepit, voluptatemq; suam mæstitia interrumpi sensit. Nihilominus tamen in priuata quadam ciuitate, pulcherrimo palatio extructo splendidaq; domo elaborata, illic filium collocauit, iussitq; vt exactis primis ætatis annis nullus ad eum accessus pateret. Atq; Pedagogos ipsi & ministros ætate florentes, eximiaq; forma præditos constituens, hoc ipsis mandauit, vt nihil eorum, quæ in hac vita molesta sunt, per spectum ipsi facerent, non mortem, non se-*
neclm